Istoria ascunsă a versetului patruzeci – numărul paisprezece

A Doua Vaietare – Partea Întâi

Jeff Pippenger
2026-06-05

În articolul precedent am aliniat caracteristicile profetice ale trâmbiței a cincea, care este primul vai, cu legea duminicală care urmează să vină în curând. Considerarea trâmbiței a cincea ca fiind prima dintre ultimele trei trâmbițe, din perspectiva că prima o ilustrează pe cea din urmă, armonizează rolul profetic al islamului din primul vai cu cutremurul din Apocalipsa unsprezece. Am primit un e-mail de la un prieten în ziua următoare, după ce am discutat acest articol la adunarea de Sabat, iar prietenul meu încerca, de asemenea, să alinieze trâmbița a șasea, care este al doilea vai, cu legea duminicală care urmează să vină în curând. Aceasta este o abordare validă, căci ultimele trei trâmbițe sunt trei vaiuri.

> Și am văzut și am auzit un înger zburând prin mijlocul cerului și zicând cu glas tare: Vai, vai, vai de locuitorii pământului, din pricina celorlalte sunete ale trâmbiței celor trei îngeri care urmează încă să sune! Apocalipsa 8:13.

Ultimele trei trâmbițe constituie un simbol distinct în cadrul celor șapte trâmbițe, așa cum ultimele trei biserici sunt distincte de primele patru și ultimele trei peceți sunt distincte în cadrul celor șapte peceți. Acest adevăr profetic a fost adesea abordat de-a lungul anilor. Odată cu luarea în considerare a luminii aduse de înțelegerea primei și celei de-a treia vai ca simbol al alfa și omega, trebuie să luăm în considerare și cele trei vaiuri ca o întreită aplicare a profeției.

O întreită aplicare a profeției arată că toate caracteristicile profetice ale celei dintâi și ale celei de-a doua vai vor exista în cea de-a treia vai. Cea dintâi vai a fost Islamul Arabiei, iar cea de-a doua vai a fost Islamul Turciei. Cea dintâi vai era menită să „chinuiască”, iar cea de-a doua vai să „omoare” a treia parte din oameni.

Primul vai: chinul

> Și li s-a dat să nu-i omoare, ci să fie chinuiți cinci luni; iar chinul lor era ca chinul unui scorpion când înțeapă un om. … Și aveau cozi asemenea scorpionilor și în cozile lor erau bolduri; și puterea lor era să vatăme pe oameni cinci luni. Apocalipsa 9:5, 10.

Moartea celui de-al Doilea Vai

> Iar cei patru îngeri au fost dezlegați, care erau pregătiți pentru un ceas, și o zi, și o lună, și un an, ca să ucidă a treia parte din oameni. … Prin aceste trei a fost ucisă a treia parte din oameni: prin focul, și prin fumul, și prin pucioasa care ieșeau din gurile lor. Apocalipsa 9:15, 18.

Două treimi dintre oameni care nu au fost uciși nu s-au pocăit.

> Şi ceilalţi oameni, care n-au fost ucişi de aceste plăgi, tot nu s-au pocăit de lucrările mâinilor lor, ca să nu se închine demonilor şi idolilor de aur, de argint, de aramă, de piatră şi de lemn, care nu pot nici să vadă, nici să audă, nici să umble. Nici nu s-au pocăit de omorurile lor, nici de vrăjitoriile lor, nici de curvia lor, nici de furturile lor. Apocalipsa 9:20, 21.

Cele șapte trâmbițe prefigurează cele șapte plăgi de pe urmă, iar în versetul douăzeci trâmbițele sunt numite plăgi. Statele Unite reprezintă o treime din întreita unire a balaurului, a fiarei și a prorocului mincinos și sunt ucise ca a șasea împărăție la legea duminicală. Moartea lor a fost adusă din pricina închinării false, prefigurată prin „lucrările mâinilor lor", „închinarea" la „draci și idoli de aur, și de argint, și de aramă, și de piatră, și de lemn", prin „uciderи", „vrăjitorii", „curvie" și „furt".

Falsa închinare, simbolizată prin închinarea de duminică, este „cauza" de care trebuie să se pocăiască, însă nu s-au pocăit; astfel, „efectul" este chinul și moartea aduse de lăcustele Islamului. Deși o treime dintre oameni, Statele Unite, este ucisă prin legea duminicală, celelalte două treimi nu se pocăiesc.

Vaiuri și îngeri

Prima și a doua vai corespund primului și celui de-al doilea înger din istoria millerită, iar acea istorie se repetă până la ultima literă în istoria celor o sută patruzeci și patru de mii. Istoria celor o sută patruzeci și patru de mii este istoria celui de-al treilea înger și corespunde celei de-a treia vai. Așa cum reperele istoriei millerite se repetă în istoria celor o sută patruzeci și patru de mii, tot astfel reperele primei și ale celei de-a doua vai se vor repeta în istoria celui de-al treilea înger.

> „Primele și a doua solie au fost date în 1843 și 1844, iar noi ne aflăm acum sub proclamarea celei de-a treia; însă toate trei soliile trebuie încă proclamate. Este la fel de esențial acum ca oricând mai înainte ca ele să fie repetate celor care caută adevărul. Prin condei și prin glas trebuie să facem să răsune proclamarea, arătând ordinea lor și aplicarea profețiilor care ne aduc la solia îngerului al treilea. Nu poate exista o a treia fără prima și a doua. Aceste solii trebuie să le prezentăm lumii în publicații, în cuvântări, arătând, pe linia istoriei profetice, lucrurile care au fost și lucrurile care vor fi." Selected Messages, cartea 2, 104.

Our work as students of prophecy is to combine the first and second angels' messages into the third angel's message. Without the first two messages you cannot have a third message, for "there cannot be a third without the first and second." This is true in terms of 'sequence,' for if there is no first and second, then the third is actually the first. It is also true in terms of 'content,' for the prophetic characteristics of the first and second identify the characteristics of the third. Mathematically there is no third without a first and second, and prophetically there are no waymarks in the third angel, if the waymarks of the first and second are left out.

> „Dumnezeu a dat soliei din Apocalipsa 14 locul lor în șirul profeției, iar lucrarea lor nu trebuie să înceteze până la încheierea istoriei acestui pământ. Soliile primului și celui de-al doilea înger sunt încă adevăr pentru acest timp și trebuie să meargă în paralel cu aceea care urmează. Al treilea înger își vestește avertizarea cu glas tare. «După aceste lucruri», a spus Ioan, «am văzut un alt înger coborându-se din cer, având mare putere, și pământul s-a luminat de slava

> lui.» În această iluminare, lumina tuturor celor trei solii este unită.” The 1888 Materials, 803, 804.

Lucrarea noastră este să arătăm „în șirul istoriei profetice lucrurile care au fost” în mișcarea milleriților, „și lucrurile care vor fi” în mișcarea celor o sută patruzeci și patru de mii.

> „Domnul este pe punctul de a pedepsi lumea pentru nelegiuirea ei. El este pe punctul de a pedepsi cultele religioase pentru respingerea luminii și a adevărului care le-au fost date. Marea solie, care unește soliile primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger, trebuie să fie vestită lumii. Aceasta trebuie să fie povara lucrării noastre.” Comentariul biblic adventist de ziua a șaptea, volumul 7, 950.

Combinarea soliei primului și celui de-al doilea înger este ceea ce luminează pământul atunci când îngerul din Apocalipsa optsprezece coboară. Ea a declarat: „«După acestea», a spus Ioan, «am văzut un alt înger coborându-se din cer, având mare putere, și pământul s-a luminat de slava lui.» În această iluminare, lumina tuturor celor trei solii este unită.” „Iluminarea” asociată cu faptul că „pământul” este „luminat” se realizează atunci când „lumina tuturor celor trei solii este unită”. Lucrarea de a uni, linie peste linie, cele trei solii prin aducerea istoriei millerite în două paralele cu istoria celor o sută patruzeci și patru de mii trebuie, de asemenea, să fie împlinită în legătură cu cele trei vaiuri.

Căderea Babilonului, aşa cum este proclamată de al doilea înger, nu poate fi separată de solia primului înger. Solia primului înger a identificat a Doua Venire a lui Hristos în 1843, iar când solia a eşuat, efectul soliei a produs căderea bisericilor protestante. Efectul a fost al doilea înger, cauza a fost eşecul primului înger. Dacă nu ar fi existat primul înger, nu ar fi existat nici căderea Babilonului aşa cum a fost proclamată de al doilea înger. Elementul care a legat cauza şi efectul a fost „timpul”. „Timpul” (1843) nu s-a materializat, iar acel eşec a produs „efectul”. „Cauza” a fost eroarea de a identifica faptul că cele trei profeţii, despre care Miller a tras în mod greşit concluzia că se vor încheia în jurul anului 1843, aveau să se împlinească atunci. Aceste trei profeţii, de 1335, 2300 şi 2520 de ani, despre care Miller crezuse că se vor încheia cu venirea lui Hristos pe norii cerului în 1843. Când profeţiile de timp pe care Miller le înţelesese în mod greşit au eşuat, aceasta a oferit protestanţilor motivul de a respinge solia primului înger, iar al doilea înger a sosit. Primul înger a fost „cauza”, iar al doilea a fost „efectul”.

Mesajele primului și celui de-al doilea înger nu pot fi separate, căci sunt legate profetic prin timpul profetic. Primul și al doilea vai sunt, de asemenea, legate profetic prin „timp”. Profația de timp a primului vai, care identifică o sută cincizeci de ani de chin, se încheie exact acolo unde începe profația de timp a celor trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile ale celui de-al doilea vai, care ucide. Profația de timp leagă primul și al doilea vai și, de asemenea, mesajele primului și celui de-al doilea înger.

Împlinirea profețiilor de timp ale celei dintâi și ale celei de-a doua nenorociri a dat putere soliei primului înger și l-a adus jos pe îngerul din Apocalipsa zece ca să lumineze lumea cu slava lui. Vorbind despre primul înger, sora White a consemnat că i s-a „spus că misiunea lui era să lumineze pământul cu slava lui și să-l avertizeze pe om cu privire la mânia viitoare a lui Dumnezeu”.

Aceasta este misiunea identică a celui de-al treilea înger din Apocalipsa optsprezece.

> "Îngerul care se unește în proclamarea soliei celui de-al treilea înger trebuie să lumineze întregul pământ cu slava sa. Aici este prevestită o lucrare de întindere mondială și de o putere neobișnuită. Mișcarea adventă din 1840–44 a fost o manifestare glorioasă a puterii lui Dumnezeu; solia primului înger a fost dusă la fiecare stațiune misionară din lume și, în unele țări, a existat cel mai mare interes religios care a fost văzut în vreun ținut de la Reforma secolului al șaisprezecelea încoace; însă acestea vor fi întrecute de mișcarea puternică de sub ultima avertizare a celui de-al treilea înger.
>
> „Lucrarea va fi asemănătoare cu aceea din Ziua Cincizecimii. După cum „ploaia timpurie" a fost dată, prin revărsarea Duhului Sfânt la deschiderea Evangheliei, pentru a face să răsară prețioasa sămânță, tot astfel „ploaia târzie" va fi dată la încheierea ei, pentru coacerea secerișului. „Atunci vom cunoaște, dacă vom stărui să cunoaștem pe Domnul: ivirea Lui este pregătită ca zorile dimineții; și El va veni la noi ca ploaia, ca ploaia târzie și timpurie peste pământul acesta." Osea 6:3. „Bucurați-vă dar, copii ai Sionului, și înveseliți-vă în Domnul Dumnezeul vostru; căci El v-a dat ploaie timpurie cu măsură și va face să se coboare pentru voi ploaia, ploaia timpurie și ploaia târzie." Ioel 2:23. „În zilele din urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură." „Și se va întâmpla că oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit." Faptele Apostolilor 2:17, 21.
>
> „Marea lucrare a Evangheliei nu trebuie să se încheie cu o manifestare mai redusă a puterii lui Dumnezeu decât cea care i-a marcat începutul. Profețiile care s-au împlinit prin revărsarea ploii timpurii la începutul Evangheliei urmează să se împlinească din nou prin ploaia târzie, la încheierea ei. Iată aici «vremurile de înviorare» spre care privea înainte apostolul Petru când spunea: «Pocăiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, când vor veni vremurile de înviorare de la fața Domnului, și El va trimite pe Isus.» Faptele Apostolilor 3:19, 20." Tragedia veacurilor, 611.

Împlinirea profețiilor de timp ale primei și celei de-a doua vai l-a adus pe înger să lumineze pământul cu slava sa în 1840, împuternicind astfel solia primului înger, iar împlinirea celei de-a treia vai l-a adus pe înger să lumineze pământul cu slava sa la 11 septembrie, împuternicind astfel solia celui de-al treilea înger. Luminarea pământului se realizează prin combinarea celor două mișcări într-o aplicare paralelă — linie peste linie. Solia celor trei vai este aceea care împuternicește solia celor trei îngeri. Ele sunt țesute împreună ca două linii: una internă, iar cealaltă externă. Cei trei îngeri reprezintă lucrarea poporului lui Dumnezeu, iar lucrarea lor este împuternicită prin împlinirea celor trei vai. Exteriorul este Islamul și lucrarea sa profetică, iar interiorul este Hristos în poporul Său — nădejdea slavei. Din acest motiv, Iuda este legat de măgar în profația lui Iacov privitoare la simbolismul celor doisprezece fii ai săi în zilele de pe urmă.

> Na Iacov i-a chemat pe fiii săi și a zis: „Adunați-vă, ca să vă vestesc ceea ce vi se va întâmpla în zilele de pe urmă. Adunați-vă și ascultați, fii ai lui Iacov; luați aminte la Israel, tatăl vostru. … Iuda, pe tine te vor lăuda frații tăi: mâna ta va fi pe grumazul vrăjmașilor tăi; fiii tatălui tău se vor pleca înaintea ta. Iuda este un pui de leu: de la pradă te-ai ridicat, fiul meu; s-a ghemuit, s-a culcat ca un leu și ca o leoaică bătrână; cine îl va scula? Sceptrul nu se va depărta din Iuda,

> nici toiagul de cârmuire dintre picioarele lui, până va veni Șilo; și de El vor asculta popoarele. El își leagă mânzul de viță și puiul măgăriței sale de vița cea mai aleasă; își spală veșmintele în vin și hainele în sângele strugurilor: ochii lui vor fi roșii de vin și dinții lui, albi de lapte." Geneza 49:1, 2, 8–12.

Hristos este Leul din seminția lui Iuda, care Și-a spălat veșmintele în sânge și care este „vița aleasă", legată profetic de „mânzul asinei". Mesajul exterior al celor trei vaiuri este legat de mesajul interior al celor trei îngeri. Primul și al doilea înger merg în paralel cu al treilea înger, iar primul și al doilea vai trebuie să meargă în paralel cu al treilea vai.

Cheia

Lupta de la Ninive este „cheia" care aduce întunericul islamului asupra lumii atunci când rana de moarte a romano-catolicismului este vindecată la legea duminicală care va veni curând, care este cutremurul din Apocalipsa unsprezece, unde al treilea vai vine pe neașteptate. El vine în „ceasul" cutremurului.

> Și în același ceas s-a făcut un mare cutremur de pământ, și a zecea parte din cetate a căzut, și în cutremur au fost uciși dintre oameni șapte mii; iar cei rămași s-au înfricoșat și au dat slavă Dumnezeului cerului. A doua vai a trecut; și iată că a treia vai vine curând. Apocalipsa 11:13, 14.

Legea duminicală inițiază timpul de testare al icoanei fiarei pentru lume, iar bătălia de la Ninive este cheia care identifică cucerirea celei de-a șasea împărății, întrucât curva Tirului este adusă în amintire pe măsură ce începe să-și cânte cântecele în împlinirea capitolului douăzeci și trei din Isaia. Testul icoanei fiarei este testul prin care se hotărăște destinul veșnic al unei persoane, iar acesta este hotărât înainte de încheierea timpului de probă. Timpul de probă pentru lume se încheie când Mihail Se ridică. Timpul de testare al icoanei fiarei pentru lume din Apocalipsa capitolul treisprezece, versetul doisprezece și cele următoare, este prefigurat în timpul de testare al icoanei fiarei pentru Statele Unite.

> „Pe măsură ce America, țara libertății religioase, se va uni cu Papalitatea în constrângerea conștiinței și în silirea oamenilor să cinstească sabatul fals, popoarele din fiecare țară de pe glob vor fi conduse să urmeze exemplul ei." Testimonies, volumul 6, 18.

Imaginea fiarei, ca timp de încercare în Statele Unite, îi separă și îi sigilează pe cei o sută patruzeci și patru de mii din Apocalipsa șapte, iar imaginea fiarei, ca timp de încercare pentru lume, sigilează marea mulțime din Apocalipsa șapte.

> „Națiunile străine vor urma exemplul Statelor Unite. Deși ea deschide calea, totuși aceeași criză va veni asupra poporului nostru în toate părțile lumii." Testimonies, volumul 6, 395.

Cheia reprezentată de bătălia de la Ninive marchează începutul timpului de probă al chipului pentru lume, în timp ce marchează totodată sfârșitul timpului de probă al chipului pentru Statele Unite. O cheie reprezentată de bătălia de la Ninive deschide adâncul fără fund, care aduce potopul Islamului, reprezentat în lume ca lăcuste. Acea cheie, la sfârșitul strigătului de la miezul nopții,

este prefigurată de o cheie care deschide aceeași groapă chiar în Statele Unite, la începutul strigătului de la miezul nopții.

Mfunguo katika Marekani unawakilishwa katika Mambo ya Walawi ishirini na tatu kama sikukuu ya baragumu, wakati punda anafunguliwa mwanzoni mwa tangazo la kilio cha usiku wa manane. Mfunguo huo hugeuzwa wakati mipira ya moto ya Nashville inapofika. Sikukuu ya baragumu, na shambulio dhidi ya Nashville wakati Uislamu unapoachiliwa, ni mfano wa vita vya Ninawi katika sheria ya Jumapili.

Legea duminicală este sfârșitul proclamării strigătului de la „miezul nopții”, căci atunci strigătul se schimbă în strigătul „tare”, iar începutul acelei perioade trebuie, prin necesitate profetică, să ilustreze sfârșitul. În prima nenorocire, Islamul urma să chinuiască oștirile Romei, care preînchipuie Statele Unite, timp de o sută cincizeci de ani. Cheia (bătălia de la Ninive) marchează începutul proclamării strigătului de la miezul nopții, așa cum o face și sărbătoarea trâmbițelor. În Leviticul douăzeci și trei sunt cincisprezece zile între sărbătoarea trâmbițelor și Cincizecime, care este, de asemenea, sărbătoarea Corturilor. Aceste cincisprezece zile, din timpul perioadei de testare a icoanei fiarei în Statele Unite, corespund celor o sută cincizeci de ani de chin din prima nenorocire. Cincisprezece este zeciuiala dintr-o sută cincizeci.

Acele cincisprezece zile (o sută cincizeci de ani) se încheie când încep cei trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile. Din 22 octombrie 1844, timpul profetic nu mai este aplicabil, astfel că cei o sută cincizeci de ani de chin sunt un simbol al celor cincisprezece zile din Leviticul douăzeci și trei, care încep cu sărbătoarea trâmbițelor, urmată cinci zile mai târziu de înălțarea steagului, urmată după alte cinci zile de judecata Zilei Ispășirii, urmată de cinci zile până la revărsarea Cincizecimii.

Acolo începe „ceasul, şi ziua, şi luna, şi anul, pentru ca să omoare a treia parte a oamenilor”. „Ceasul” este ceasul marelui cutremur, care este legea duminicală. „Ziua” este ziua răsplătirii Domnului, când biserica laodiceană a Adventiştilor de Ziua a Şaptea este vărsată din gura Domnului.

> Căci ei sunt un neam lipsit de sfat și nu este în ei nicio pricepere. O, de ar fi înțelepți, de ar pricepe aceasta, de ar lua aminte la sfârșitul lor! Cum ar putea unul să urmărească o mie și doi să pună pe fugă zece mii, dacă Stânca lor nu i-ar fi vândut și dacă Domnul nu i-ar fi dat în mâinile vrăjmașului? Căci stânca lor nu este ca Stânca noastră, chiar vrăjmașii noștri fiind judecători. Căci vița lor este din vița Sodomei și din ogoarele Gomorei; strugurii lor sunt struguri de fiere, ciorchinii lor sunt amari. Vinul lor este otrava balaurilor și veninul crud al aspidelor. Oare nu este aceasta păstrată la Mine și pecetluită între comorile Mele? A Mea este răzbunarea și răsplătirea; piciorul lor va aluneca la vremea hotărâtă; căci ziua nenorocirii lor este aproape și lucrurile care vor veni peste ei se grăbesc. Căci Domnul va judeca pe poporul Său și Se va căi pentru robii Săi, când va vedea că puterea lor s-a dus și că nu mai este niciunul nici închis, nici rămas. Și va zice: Unde sunt dumnezeii lor, stânca în care se încredeau? Deuteronomul 32:28–37.

„Ceasul” cutremurului este „ziua nenorocirii lor”. Este judecata acelora din adventism care nu au o înțelegere a cunoștinței care sporește în zilele de pe urmă. Ei au ales o stâncă falsă pe care să-și zidească casa și, în realitate, stânca lor era nisip.

> „A sosit avertizarea: Nu trebuie să se îngăduie să pătrundă nimic care să tulbure temelia credinței pe care clădim încă de când a venit solia din 1842, 1843 și 1844. Eu am fost în această solie și, de atunci, am stat înaintea lumii, credincioasă luminii pe care ne-a dat-o Dumnezeu. Nu intenționăm să ne luăm picioarele de pe platforma pe care au fost așezate, pe măsură ce zi de zi L-am căutat pe Domnul cu rugăciune stăruitoare, căutând lumină. Credeți că aș putea renunța la lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu? Ea trebuie să fie ca Stânca Veacurilor. M-a călăuzit neîncetat de când mi-a fost dată.” Review and Herald, 14 aprilie 1903.

„Luna” reprezintă prima lună.

> Atunci, bucurați-vă, fii ai Sionului, și veseliți-vă în Domnul Dumnezeul vostru; căci El v-a dat ploaia timpurie cu măsură și va face să coboare peste voi ploaia, ploaia timpurie și ploaia târzie, în luna întâi. Ariile se vor umple de grâu, și teascurile vor da peste ele de must și de untdelemn. Vă voi răsplăti anii pe care i-au mâncat lăcusta, omida, cărăbușul și viermele rozelor, marea Mea oștire pe care am trimis-o împotriva voastră. Veți mânca din belșug și vă veți sătura și veți lăuda Numele Domnului Dumnezeului vostru, care S-a purtat în chip minunat cu voi; și poporul Meu nu va mai fi dat de rușine niciodată. Și veți cunoaște că Eu sunt în mijlocul lui Israel și că Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru, și nu este altul; și poporul Meu nu va mai fi dat de rușine niciodată. Ioel 2:23–27.

„Ceasul” legii duminicale sosește; islamul celei de-a treia vai lovește pe neașteptate, iar adventismul laodicean este dat de rușine, deoarece și-a pus încrederea în stânca șarpelui. În acel timp, în luna întâi, ploaia târzie este revărsată peste un popor curățit. În acel moment, Statele Unite sunt ucise, după chinul care începe de la Nashville încolo. Chinul care este nimicirea cetăților începe, iar la ceasul legii duminicale Statele Unite își află sfârșitul (sunt ucise) ca a șasea împărăție a profeției biblice, inaugurând timpul de încercare al chipului fiarei pentru lume, care se încheie când cea de-a opta împărăție ajunge la sfârșitul ei, fără să aibă cine să-i ajute (este ucisă).

Eufratul

Rwizi Furat mu buryo bw’ikigereranyo ifitanye isano n’Islamu, kandi Furat bisobanura “kwera imbuto, cyangwa gusaduka.” Mu marira ya kabiri, imyuka ine yari iboshywe kuri Furat irarekurwa.

> Și al șaselea înger a sunat din trâmbiță și am auzit un glas din cele patru coarne ale altarului de aur care este înaintea lui Dumnezeu, zicând către al șaselea înger, care avea trâmbița: Dezleagă pe cei patru îngeri care sunt legați la râul cel mare, Eufrat. Și cei patru îngeri au fost dezlegați, care erau pregătiți pentru un ceas, o zi, o lună și un an, ca să omoare a treia parte din oameni. Apocalipsa 9:13–15.

Eufratul reprezenta hotarul de răsărit al Țării Făgăduite, iar islamul este „fiii răsăritului” în profeție. Caracteristica lor profetică este aceea că sunt restrânși și eliberați, începând cu Agar, care a fost restrânsă de Sara.

> Și Dumnezeu a zis: „Cu adevărat, Sara, soția ta, îți va naște un fiu; și-i vei pune numele Isaac; și voi statornici legământul Meu cu el ca un legământ veșnic, și cu sămânța lui după el. Iar cât despre Ismael, te-am auzit: iată, l-am binecuvântat și-l voi face roditor, și-l voi înmulți foarte mult; va naște douăsprezece căpetenii și-l voi face un neam mare.” Geneza 17:19, 20.

Ismael a fost făcut roditor, iar Eufrat înseamnă roditor. La încheierea profeției celor o sută cincizeci de ani ai chinului primei vai, a început profeția unui ceas, a unei zile, a unei luni și a unui an, când Islamul a fost dezlegat ca să ucidă a treia parte din oameni. La legea duminicală, a șasea împărăție a profeției biblice este ucisă, și ea este o a treia parte din Roma modernă. Islamul fusese ținut în frâu la 11 august 1840, la împuternicirea soliei primului înger, și a fost dezlegat la împuternicirea soliei celui de-al treilea înger, la 11 septembrie.

La 11/9, pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii a început odată cu încheierea judecății morților și cu începutul judecății celor vii. Când islamul celei de-a treia nenorociri a fost dezlănțuit la 11/9, el a fost imediat restrâns în timpul perioadei de pecetluire.

> „Această viziune a fost dată în anul 1847, când foarte puțini dintre frații adventiști păzeau Sabatul, iar dintre aceștia puțini socoteau că păzirea lui avea o importanță suficientă pentru a trasa o linie de demarcație între poporul lui Dumnezeu și necredincioși. Acum începe să se vadă împlinirea acelei viziuni. «Începutul acelui timp de strâmtorare», menționat aici, nu se referă la vremea când plăgile vor începe să fie vărsate, ci la o scurtă perioadă chiar înainte ca ele să fie vărsate, în timp ce Hristos Se află în sanctuar. În acea vreme, în timp ce lucrarea mântuirii se încheie, necazul va veni peste pământ, iar neamurile se vor mânia, totuși vor fi ținute în frâu, astfel încât să nu împiedice lucrarea celui de-al treilea înger. În acel timp, «ploaia târzie» sau înviorarea din prezența Domnului va veni pentru a da putere glasului puternic al celui de-al treilea înger și pentru a-i pregăti pe sfinți să stea neclintiți în perioada când cele șapte plăgi de pe urmă vor fi vărsate.” Early Writings, 85.

„Scurta perioadă” de timp care conduce la încheierea timpului de probă este perioada în care „Hristos Se află în sanctuar”, „încheind” „lucrarea de mântuire”.

> „În sistemul tipic, care era o umbră a jertfei și a preoției lui Hristos, curățirea sanctuarului era ultimul serviciu îndeplinit de marele-preot în ciclul anual al slujirii. Era lucrarea de încheiere a ispășirii—o îndepărtare sau o înlăturare a păcatului din Israel. Ea prefigura lucrarea de încheiere din slujirea Marelui nostru Preot în cer, în îndepărtarea sau ștergerea păcatelor poporului Său, care sunt înregistrate în rapoartele cerești. Acest serviciu implică o lucrare de cercetare, o lucrare de judecată; și el precede în mod nemijlocit venirea lui Hristos pe norii cerului cu putere și mare slavă; căci atunci când El vine, fiecare caz a fost hotărât. Isus spune: «Răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după cum este lucrarea lui.» Apocalipsa 22:12. Tocmai această lucrare de judecată, care precede în mod nemijlocit a doua venire, este vestită în solia primului înger din Apocalipsa 14:7: «Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui.»” Tragedia veacurilor, 352.

„Ştergerea păcatelor poporului Său” are loc în timpul judecăţii celor vii.

> Pocăiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca păcatele voastre să fie șterse, când vor veni de la fața Domnului vremurile de înviorare; și El va trimite pe Isus Hristos, care v-a fost vestit mai înainte: pe care cerul trebuie să-L primească până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor, despre care Dumnezeu a vorbit prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime. Faptele Apostolilor 3:19–21.

Pentru a se pocăi, omul trebuie să fie viu, iar pocăința la care Petru Se referă aici, în sensul ei deplin, are loc atunci când va veni „înviorarea”. Odihna și înviorarea sunt ploaia târzie, care a început atunci când îngerul cel puternic din Apocalipsa optsprezece a coborât ca să lumineze pământul cu slava Sa. Acel înger puternic a fost, de asemenea, primul înger din 11 august 1840, care a coborât atunci când islamul a fost restrâns, iar acel înger nu era „nimeni altul decât Isus Hristos”. „Înviorarea” și „vremile așezării din nou a tuturor lucrurilor” încep odată cu dezlegarea islamului spre a mânia neamurile, iar apoi cu restrângerea lui, în timp ce cei o sută patruzeci și patru de mii sunt sigilați. 11/9 marchează vremile înviorării și ale odihnei, care sunt ploaia târzie, și marchează perioada „așezării din nou a tuturor lucrurilor”. Ceea ce este restaurat în biserică, care de la răzvrătirea din 1863 a fost biserica luptătoare, dar va deveni biserica biruitoare, este timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii.

Biserica luptătoare este un amestec de grâu și neghină, iar biserica biruitoare este darul din cele dintâi roade de grâu al Cincizecimii. 9/11 a fost prima dată când Balaam a lovit măgărița, iar Balaam (Statele Unite) a început un război mondial împotriva terorismului imediat după atacul surpriză. Măgărița lui Balaam reprezintă cele trei vaiuri care alcătuiesc al treilea vai și care se desfășoară în paralel cu cele trei solii îngerești. Prin urmare, cele trei vaiuri sunt guvernate profetic de cei trei pași ai celor trei îngeri. Din acest motiv, a doua oară când Balaam lovește măgărița este o dublare, așa cum este întotdeauna cazul în al doilea pas. Între cele două vii ale vechii țări glorioase literale și ale modernei țări glorioase spirituale, Islamul a lovit Israelul la 7 octombrie 2023 și, imediat, asupra Gazei a fost impusă o restrângere, iar apoi Islamul va lovi Nashville.

Lovitura de la Nashville este a doua dintre cele două atacuri-surpriză care, în mărturia lui Balaam, au loc între vii. Nashville marchează reperul profetic în care solia strigătului de la miezul nopții se unește cu cel de-al doilea înger. Solia strigătului de la miezul nopții începe atunci când cei doi ucenici ai lui Hristos (reprezentând solia celui de-al doilea înger) dezleagă măgărița la începutul intrării triumfale. Acea procesiune duce în cele din urmă la cruce, care reprezintă cutremurul viitoarei legi duminicale, când desfrânata Roma biruie al șaselea regat al profeției biblice, după ce fusese dată uitării pe parcursul istoriei Statelor Unite.

जब व्यभिचारिणी रविवार के विधान पर अपने गीत गाने लगेगी, तब नीनवे की लड़ाई की पुनरावृत्ति हो चुकी होगी, और वह कुंजी घुमाई जा चुकी होगी जो संसार में पशु की मूरत की परीक्षा-काल के उद्घाटन को चिह्नित करती है। नीनवे की लड़ाई मध्यरात्रि की पुकार की घोषणा का समापन है, जो तब तीसरे स्वर्गदूत की ऊँचे स्वर की पुकार में परिवर्तित हो जाती है। उस अवधि का आरम्भ, जो नैशविल पर आकस्मिक आक्रमण द्वारा चिह्नित है, नीनवे की लड़ाई द्वारा भी पूर्वरूपित किया जा चुका होगा; क्योंकि यीशु, अल्फा और ओमेगा होने के नाते, सदा अन्त को आदि के द्वारा चित्रित करते हैं। नैशविल पर आक्रमण में भविष्यद्वाणी की अनिवार्यता के अनुसार रोम की फ़ारस पर ऐसी विजय के तत्त्व सम्मिलित होंगे, जो इस्लाम को पृथ्वी को अन्धकार से भर देने की अनुमति दे। डोनाल्ड ट्रम्प रोम की मूरत का प्रतीक है, अतः वह नैशविल पर प्रहार से सम्बद्ध नीनवे की लड़ाई में प्रबल

होगा, परन्तु इस्लाम की बाढ़ का प्रतिरोध करने की उसकी शक्ति क्षीण हो चुकी होगी।

Lupta pe care Ronald Reagan a reușit s-o câștige în 1989 a fost un război rece care începuse la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial. Războiul rece al lui Trump este bătălia de la Panium și conduce la cel de-al Treilea Război Mondial, la legea duminicală, care a fost prefigurată prin bătălia de la Actium și, de asemenea, prin bătălia de la Ninive. Războiul rece al lui Trump, reprezentat prin bătălia de la Panium, conduce la dărâmarea „zidului" de separare dintre biserică și stat din Constituție, așa cum a fost prefigurată prin dărâmarea „zidului" Berlinului în 1989.

Nashville reprezintă punctul în care măgărița lui Balaam zdrobește piciorul lui Balaam de zid, identificând astfel o schilodire la zid. Perioada strigătului de la miezul nopții începe cu un eveniment care se izbește de zidul de separare din Constituție, marcând astfel începutul ridicării chipului fiarei (unirea dintre biserică și stat) printr-un semn de hotar care prefigurează dărâmarea zidului de separare la încheierea ridicării chipului fiarei. Donald Trump va vorbi profetic printr-un ordin executiv care prefigurează vorbirea de la legea duminicală, așa cum este prefigurată prin Alien and Sedition Acts din 1798. El îi va învinge acolo pe globaliștii Partidului Democrat și pe omologii lor dintre globaliștii RINO ai Partidului Republican. Biruința lui asupra vrăjmașilor prefigurați de Persia în bătălia de la Ninive va lăsa ambele părți ale războiului politic vlăguite de puterea necesară pentru a se împotrivi lăcustelor Islamului care se vor răspândi peste țară. Piciorul zdrobit al lui Trump este zidul de la începutul proclamării strigătului de la miezul nopții, care conduce la zidul de la încheiere.

Vom continua această analiză a celor trei vaiuri în articolul următor.